

ชื่อเรื่อง	การวิเคราะห์ดนตรีพิธีกรรมผู้ไทย อำเภอรณนคร จังหวัดนครพนม
ผู้วิจัย	นาย นิยม พ่อคำช่าง
มหาวิทยาลัย	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
ปีที่พิมพ์	2559
คำสำคัญ	ผู้ไทย/ดนตรีผู้ไทย/รณนคร

บทคัดย่อ

ดนตรีผู้ไทย เป็นดนตรีพื้นบ้านที่เป็นเครื่องซึ่งบอกถึงความรู้สึกนึกคิด ความเชื่อ นิสัยใจคอ ตลอดจนวิถีชีวิตของชาวบ้านเป็นอย่างดี การวิเคราะห์ดนตรีพิธีกรรมผู้ไทย อำเภอรณนคร จังหวัดนครพนม มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาดนตรีพิธีกรรมของชาวผู้ไทยรณนคร และวิเคราะห์โครงสร้างและทำนองดนตรีพิธีกรรมผู้ไทยรณนคร อำเภอรณนคร จังหวัดนครพนม โดยเก็บข้อมูลจากเอกสารและข้อมูลภาคสนาม เครื่องมือที่ใช้การสังเกตแบบมีส่วนร่วม ระหว่างเดือน พฤษภาคม 2556 ถึง เดือน พฤษภาคม 2558 ผลการวิจัยพบว่า

บริบทดนตรีพิธีกรรมของชาวผู้ไทยในอำเภอรณนคร อพยพมาจาก สปป.ลาว ตั้งแต่ รัชกาลที่ 3 โดยยังคงอยู่รวมกันเป็นกลุ่ม ตั้งชื่อสถานที่ และอนุรักษ์ประเพณีไว้อย่างมั่นคง โดยเฉพาะอาชีพค้าขายหรือ *นายฮ้อย* บ้านเรือนอยู่เป็นกลุ่มมีทั้งแบบดั้งเดิมและตามยุคสมัย โดยลักษณะการแต่งกายของชาวผู้ไทยปัจจุบันแต่งตัวตามสมัยนิยม แต่ถ้ามีงานบุญประเพณีที่สำคัญ จะแต่งกายโดยสวมใส่ผ้าทอลายผู้ไทย เพื่อรักษาประเพณีอันดีงามไว้ เครื่องดนตรีผู้ไทยที่พบในพื้นที่ที่วิจัย ได้แก่ พิณ แคน คีย์บอร์ด กลองหาง กลองตุ้ม พังฮาด และฉาบ

การวิเคราะห์โครงสร้างและทำนองดนตรี ของลายผู้ไทยพบว่ามีทำนองสำคัญเพียงทำนองเดียว มีการนำทำนอง ต่อด้วยทำนองวนและมีการลงจบ (Intro-A-Coda) โดยทำนองจะสอดรับกับการลำของหมอ มีเครื่องดนตรีอย่างพิณเป็นเครื่องนำทำนองและมีแคน เป็นเสียงคลุมการดำเนินทำนอง การเคลื่อนที่ของทำนองเป็นแบบฟันปลาขึ้นลง มีกลุ่มเสียงเพนทาโทนิคสเกล ได้แก่ โด เร มี ซอล ลา เป็นเสียงหลักแต่ก็พบโน้ตทั้ง 7 เสียง มีช่วงกว้างของเสียงระหว่าง A - AA